

Aan Gods (!) Zegen is alles gelegen

26 jaar geleden kwam me voor het eerst zo'n wens tegemoet, en daarna volgden anderen: twee vrouwen wilden in het jaar 1995 het begin van hun levenspartnerschap vieren, in een feestelijke dienst met al hun gasten. Ik aarzelde niet om als pastor mee te doen.

In het gesprek met ons drieën waren we het al vlug met elkaar eens: het middelpunt van de viering vormen niet de woorden en daden van de pastor, maar jullie ja tegen elkaar, jullie liefdesband. Dit is de zegen van God. Zoveel verwachten jullie van hem voor jullie toekomst met elkaar, en wij met jullie. Hem, de Zegen van God, zoals die in jullie liefde aanwezig is, kan de dankzegging van de eucharistie niet weigeren. Ze accepteert hem met open armen. Want de kracht die mensen bij elkaar brengt, hen bij elkaar houdt, en de vrijgevigheid die hen brood en wijn aanreikt bij de maaltijd van Jezus – in allebei leeft een en dezelfde Geest, een en dezelfde liefde.

Liebfrauen-Überwasserkirche, Münster

Het slechte nieuws is: op 15 maart 2021 verbood het Vaticaan opnieuw zegeningsdiensten voor partnerschappen van hetzelfde geslacht. Het goede nieuws: omdat het Romeinse decreet kennelijk geen notitie wil nemen van ervaringen en inzichten zoals hierboven omschreven of er geen rekening mee wil houden, worden ze door deze tekst niet weerlegd.

Nu hoorde ik en ben er blij mee dat vorig jaar onder Corona-bepalingen het 25-jarig jubileum van de partnerschap van de twee vrouwen, waarover ik het zojuist had, gevierd werd – ook nu met een kerkdienst.

Maar zeg nou eens, wat zou er wel kunnen gebeuren bij het grote jubileum over 25 jaar, in 2045? De verbeelding antwoorde, zij bleek al op de hoogte te zijn:

Dit jubileum na een halve eeuw wordt gevierd op 27 mei 2045 in de kapel van het gastenhuis Casa Santa Marta in Vaticaanstad – na heel wat aarzelingen had het gouden paar toch toegestemd. Vijf vrouwelijke en vijf mannelijke paren, elk uit de vijf continenten, zijn uitgenodigd op deze dag ervoor te danken dat hen, jonge mensen, zojuist de zegen van hun beginnende partnerschap zomaar in de schoot geworpen werd.

Het welkomstwoord aan het begin van de eucharistieviering spreekt de prefect van de Congregatie voor de Geloofsleer, geboren in 1995. Zij, moeder van drie kinderen, wordt al op haar vijftigste in het midden van de 21e eeuw als "mamabile" beschouwd. Misschien gaat ze dan wel na haar verkiezing als de eerste vrouwelijke paus haar pontificaat onder de naam "Johanna Franziska" plaatsen.

En ze vertellen "wat er onderweg gebeurd was en hoe hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood" (Lucas 24,35).

Dr. Heinz-Georg Surmund, Pastor em. in Münster, Duitsland (geboren 1943)